

KUN OLIN PIENI

Kun olin pieni
lauloin joulukuusen takana.
Kun olin pieni
pidin jotakuta suurta kädestä,
Kun olin pieni
näin maassa kaikki pienet ötökät,
ja nenässäni tunsin pyryntuoksun:
nyt on lunta ilmassa!

(Bo Carpelan, 1990)

PERIMMÄISET ARVOT

Huoletti voimme heittää
pois kiiltohopeat
ja punalakkitontut,
ajan haalistamat.
mutta muuten, mitä heität
ja mitä talletat:

nämä liput?
liput hilpeät maiden kaikkien,
jotka kiertävät puuta
kuin piiri yhteinen,

tämän nauhan?
jonka kirjaili kultakirjaimin
Sofia-täti aikana
biedermeierin
(sanat r a u h a, h y v ä t a h t o
lukea voin,
muun kaiken vaikka umpeen
on kirjaillut koi)

tämän tähden?
joka latvaan monin jouluin nostettiin,
jonka piirsi isoäitisi tinapaperiin,

tämän jalan?
jolla kuusi on seissyt kallellaan
jonka veistänyt on vaarisi
poikavuosinaan.

(Aale Tynni, 1958)

KUUNTELEN SYDÄMENI ÄÄNTÄ

Ja tapahtui ihme
kivityskuolemaa pelkäämättä
Maria laulaa kiitosvirren
maailman kauneimman
kohtunsa lapselle
pienelle isättömälle

Ja tapahtui ihme
enkelin käskyä väkevämpi
Joosef suostuu
isäksi lapselle
joka ei ole hänen

Ja tapahtuu ihme
suurempi enkelikuoroa
karskit paimenet
painuvat polvilleen
lapsen edessä
Näin otetaan vastaan jokainen lapsi
nöyränä, kiitollisena
polvillaan

(Anja Porio, 1987)